

af repræsentanter for de forskellige skoleformer. Foreningen understregede i denne forbindelse, at det fundamentale i opbygningen af den frivillige musikundervisning måtte være en *begyndelse på folkeskolens basis* i overensstemmelse med den blå betænkningens intentioner, og at udgangspunktet for og inspirationen til deltagelse i den frivillige musikundervisning måtte være skolens *obligatoriske* sangundervisning.

I konsekvens heraf og under indtryk af erfaringer i Norge og Sverige foreslog foreningen, at den frivillige musikundervisning blev organiseret under skolens administration og i skolens lokaler, at skolens lærere kunne få undervisningstimerne medregnet i deres pligtige timetal, at de sædvanlige refusionsregler kunne finde anvendelse, at musikpædagoger kunne tilknyttes i det omfang, skolens lærere ikke selv kunne bestride undervisningen, at denne ikke blev fastlåst til tidspunkter i forbindelse med den almindelige undervisningstid, og at der blev givet tilskud til indkøb af noder og instrumenter.

Sanglærerforeningens forslag blev i oktober 1966 sendt til udtalelse i den daværende *musikkommission*, der kort forinden var blevet anmodet om at udtale sig om et udkast til lov om fritidsundervisning. Det var således nærliggende for kommissionen at tage stilling til, i hvilket omfang sanglærerforeningens forslag ville kunne imødekommes på grundlag af lovudkastets regler om godkendelse af og tilskud til „interessegrupper for børn og unge“, der bl. a. var tænkt at skulle afløse de foran omtalte skoleklubber. Kommissionen udtalte herom i en skrivelse af 28. oktober 1966, at udkastets bestemmelser om interessegrupper ikke rummede mulighed for under tilfredsstillende vilkår at imødekomme det behov for musikundervisning i fritiden, der er stadig stigende blandt skolernes elever. Man hæftede sig i så henseende navnlig ved den foreslåede administrative og lønmæssige placering.

Kommissionen foreslog herefter, at bestemmelserne om interessegrupper udtrykkeligt blev begrænset således, at de ikke tog sigte på musikalsk fritidsvirksomhed, der har karakter af egentlig undervisning, subsidiært at der blev tilvejebragt hjemmel for at aflønne instruktørerne efter samme regler som ungdomsskolens lærere, for så vidt der

meddeltes en egentlig undervisning efter en forud godkendt plan. Endvidere henstillede kommissionen, at der under alle omstændigheder blev skabt mulighed for at yde sædvanlig lærerlønrefusion for timer til frivillig korsang og sammenspil i folkeskolen i lighed med, hvad der allerede var gældende for gymnasieskoler.

Ministeriet fandt imidlertid ikke anledning til på daværende tidspunkt at ændre de foreslåede regler om interessegrupper for børn og unge. I bemærkningerne til lovforslaget om fritidsundervisning blev det dog anført, at det ville være en forudsætning for godkendelse af undervisningsvirksomhed i en interessegruppe, at det ikke drejer sig om undervisning, der er et led i skolens undervisning. Det hedder herefter (Folketings-tidende 1966-67, 2. samling, tillæg A, spalte 1657):

„Man er klar over, at man med de foreslåede bestemmelser ikke har imødekommet behovet for undervisning af børn og unge på skoler, men det er hensigten senere at fremsætte forslag om visse ændringer af folkeskoleloven i så henseende.“

Musikkommissionens henstilling om at yde statsrefusion for timer til korsang og sammenspil blev derimod fulgt, for så vidt som ministeriet siden 1967 har godkendt, at frivillig korsang (sammensang) for elever fra flere klasser kan optages på undervisningsplanen med 1 ugentlig time pr. klasserække.

Ved lov nr. 235 af 27. maj 1970 (om indførelse af 5 dages-ugen m. v.) blev der skabt grundlag for at følge en ny normalttimeplan, der tillagde faget sang (nu: musik) 2 ugentlige timer i 1.-6. skoleår, imod hidtil 1 ugentlig time i 1.-3. og 6.-7. og 2 ugentlige timer i 4. og 5. skoleår. Dette indebar en samlet timetalsudvidelse i hovedskolen på 33 pct. og dermed også mulighed for at inddrage elementer i undervisningen, navnlig i 1.-2. skoleår, som hidtil havde måttet henvises til den frivillige supplerende undervisning.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1969-70, tillæg A, spalte 2787) måtte det på den anden side forventes, at udvidelsen af den obligatoriske musikundervisning i 1.-6. skoleår ville medvirke til at *forøge behovet* for musikundervisning på *frivilligt* grundlag. Dette galdt i særlig grad de områder, der *ikke* var blevet til-